- 26. Versus in Hitopadesum receptus, p. 51., atque ex illo, sive potius e communi fabularum fonte Panchatantro versioni Arabicae insertus est, p. 83. ubi hoc modo sese habet sententia: tentia: الكترى ان الكلب يبصبص بذنبه حتى ترمى له الكسرة وانّ الفيل المعترف الا تسرى ان الكلب يبصبص بذنبه حتى ترمى له الكسرة وانّ الفيل المعترف . Per अध्या पात्रवातं deorsum pedem dimittere canis gestum puto designari illum, quem nos pedem dare vocamus. Schol. comparationem inter ambitiosos atque viles homines amplius deducit, quam tamen exscribere haud necesse est, quia sensus per se satis patet.
- 27. Ex mythologia petita de fortitudine imago est, quam vix intelligas, nisi fabulam ipsam, ad quam spectat, ante oculos habeas. Narratur etenim in Ramaide 1, 45. et fusius in Bharateo, ex quo Wilkensius episodium anglice vertit, nuperrime a Poleyo (Chandic. 5, 63.) denuo exhibitum: Quum Dii et Danavi, sive daemones (म्रस्ताः) coniunctis viribus oceanum agitarent olim, ut nectar exinde elicerent, et venenum iam apparuisset a Sivo occultatum (v. Chaur. 50.), Rahus, Danavorum princeps, primus, ut immortalitatem sibi compararet, clam gustavit potum; Chandrus vero, sive Deus Lunus furtum ulciscens, caput illi abstulit, quod statim, aeque ac Rahuis corpus, immortale factum, ad coelum tetendit. Iam vero ex inveterata erga lunam et solem simul omnia tuentem, qui factum prodiderat, hostilitate utrumque semper sidus persequitur Rahus atque ex parte devorat quando eclipsin illi patiuntur. Quinque alii in versu commemorati planetae sunt, scilicet बहस्पतिः Jupiter, प्राक्र: Venus, व्यथ: Mercurius, मङ्गल: Mars et प्रानी Saturnus, quos etsi praesto sint omnes, non tangit sed praecipuos tantum adit Rahus et id quidem mutilato corpore: eodem modo fortes homines et generosi rem arduam nunquam deserere debent. Vocabulum पर्यन hac in re proprium, iuncturam planetarum, phases lunae et aequinoctia etiam designat, hoc loco de tempore usurpatur, ubi deliquium patiuntur astra diei et noctis. Fabulam hancce poetae saepe respiciunt, cf. Malati p. 84 .: राहोश्चन्द्र कलामिवाननचरीं दैवात्स-मासाच ॥ ib. p. 155.: म्राप्णाम्य कलामिरिन्द्रमलो यातम्य रहोर्म्त्र ॥ Chaur. vs. 10. Nal. 16, 14. et plane similis poetae Arabici Ali ben Abi Taleb est sententia (p. 185. Ed. Kuypers):

Etsi in coelo sunt stellae innumeri, tamen sol tantum et luna deliquium patiuntur.

28. Vishnuem Deum in decem transformationibus s. Avatāris varia sub specie externa hominum salutem olim quaesiisse et in tertia revelatione sua apriformi orbem terrarum ipsum, ne diluvio periret sustentasse, omnibus notum est iis certe qui ad Bhartriharis sententias accedunt lectoribus. Mythum hunc, aliis exornatum fabulis popularibus, sibi sumsit poeta ad exemplum perponendum: generosiores animos magna quaeque sine ulla molestia moliri ac perferre, sicuti Chaur. vs. 50. fabula utitur, ut, promissis standum esse et